

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

		Talmud Navigator														
ביצה-ביצה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
בעפר תיחוח.	רב חייא בר אשי אמר רב:											◇	ה.			
והא קא עביד גומא											‡		ה.			
כדרכי אבא											!		ה.			
החופר גומא בשבת ואינו צריך אלא לעפרה - פטור עליה.	דאמר רבי אבא:										■	!	◇	ה.		
שאפר כירה מוכן הוא.													■	◇	ה.	
אפר כירה מאן דכר שמיה?													‡		ה.	
הכי קאמר: ואפר כירה מוכן הוא.	רבה:												■	◇	ה.	
לא שנו אלא שהוסק מערב יום טוב, אבל הוסק ביום טוב - אסור. ואם ראוי לצלות בו ביצה - מותר.	רב יהודה אמר רב:												■	◇	ה.	
כשאמרו אפר כירה מוכן הוא, לא אמרו אלא שהוסק מערב יום טוב, אבל הוסק ביום טוב - אסור ואם ראוי לצלות בו ביצה - מותר.	תניא נמי הכי:												■	■	ה.	
הכניס עפר לגנתו ולחורבתו - מותר לכסות בו.													■	◇	ה.	
מכניס אדם מלא קופתו עפר ועושה בה כל צרכו.	ואמר רב יהודה:												■	◇	ה.	
והוא שייחד לו קרן זוית.	דרש מר זוטרא משמיה דמר זוטרא רבה:												■	◇	ה.	
כוי אין שוחטין אותו ביום טוב, ואם שחטו - אין מכסין את דמו.	מיתבי:												■	‡	◇	ה.
ואי איתא - לכסייה כדרב יהודה													‡		ה.	
ולטעמיך, לכסייה באפר כירה או בדקר נעוץ אלא - דלית ליה, הכא נמי - דלית ליה.													!	◇	ה.	
אי הכי, מאי איריא ספק? אפילו ודאי נמי לא													‡	◇	ה.	
לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא ודאי דלא לשחוט, אבל ספק - אימא משום שמחת יום טוב לשחוט, ולא לכסייה - קא משמע לן.													!	◇	ה.	
ואם שחטו - אין מכסין את דמו	והא מדקתני סיפא:												■	‡	◇	ה:
מכלל בדאית ליה עסקינן													‡		ה:	
אפר כירה מוכן לוודאי ואין מוכן לספק.	אלא אמר רבה:												!	◇	ה:	
לספק מאי טעמא לא - דקא עביד גומא, ודאי נמי קא עביד גומא													‡		ה:	
אלא כדרכי אבא													!		ה:	
הכא נמי כדרכי אבא													‡		ה:	
אלא: ספק מאי טעמא													‡		ה:	
דלמא עביד כתישה													!		ה:	
ודאי נמי - נגזור משום כתישה													‡		ה:	
ודאי כי קא עביד כתישה - אתי עשה ודחי את לא תעשה.													!	◇	ה:	
אימר דאמרין אתי עשה ודחי את לא תעשה כגון מילה בצרעת, אי נמי סדין בציצית, דבעידנא דקא מעקר לאו - קא מוקים לעשה, הכא, בעידנא דקא מעקר לאו - לא מוקים עשה													‡	◇	ה:	
הא לא קשיא דבהדי דכתיש קא מכסי.													!		ה:	
סוף סוף, יום טוב עשה ולא תעשה הוא, ואין עשה דוחה את לא תעשה ועשה													‡	◇	ה:	
אפר כירה דעתו לוודאי, ואין דעתו לספק.	אלא אמר רבא:												!	◇	ה:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator																					
ביצה-ביצה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ		
ואזדא רבא לטעמיה																							ח:
הכניס עפר לכסות בו צואה - מותר לכסות בו דם צפור, דם צפור - אסור לכסות בו צואה.	דאמר רבא:	◆																					ח:
אפילו הכניס עפר לכסות בו דם צפור - מותר לכסות בו צואה.	נהרבלאי אמרי:	◆																					ח:
פליגי בה רבי יוסי בר חמא ורבי זירא, ואמרי לה: רבא בריה דרב יוסף בר חמא ורבי זירא.	אמרי במערבא:	■																					ח:
כוי הרי הוא כצואה	חד אמר: [רבי יוסי בר חמא/רבי זירא] [רבא בריה דרב יוסף בר חמא/רבי זירא]	◆	■																				ח:
כוי אינו כצואה.	חד אמר: [רבי יוסי בר חמא/רבי זירא] [רבא בריה דרב יוסף בר חמא/רבי זירא]	◆	■																				ח:
תסתיים דרבא הוא דאמר כוי הרי הוא כצואה		■																					ח:
הכניס עפר לכסות בו צואה - מותר לכסות בו דם צפור, דם צפור - אסור לכסות בו צואה	דאמר רבא:	■	■																				ח:
תסתיים.		■																					ח:
כוי היינו טעמא דלא מכסינן - גזירה משום התרת חלבו.	רמי בריה דרב ייבא:									!													ח:
אי הכי, אפילו בחול נמי										⚡													ח:
בחול אמרי: לנקר חצרו הוא צריך.										!													ח:
שחט באשפה מאי איכא למימר? בא לימלך מאי איכא למימר?										⚡													ח:
אלא: בחול אי נמי מספקא - אמרי ליה רבנן: זיל טרח וכסי. ביום טוב, אי מספקא - מי אמרי ליה רבנן זיל טרח וכסי?										!													ח:
לא כוי בלבד אמרו, אלא אפילו שחט בהמה חיה ועוף ונתערבו דמן זה בזה - אסור לכסותו ביום טוב.	תני רבי זירא:									■													ח:
לא שנו אלא שאין יכול לכסותו בדקירה אחת, אבל יכול לכסותו בדקירה אחת - מותר.	רבי יוסי בר יאסיניאה:									■													ח:
פשיטא										⚡													ח:
מהו דתימא: נגזר דקירה אחת אטו שתי דקירות, קא משמע לן.										!													ח:
שחט צפור מערב יום טוב - אין מכסין אותו ביום טוב, גלגל עיסה מערב יום טוב - מפריש ממנה חלתה ביום טוב.	רבה:																			◆	■	◆	ח:
אפילו גלגל עיסה מערב יום טוב - אין מפריש ממנה חלתה ביום טוב.	אבוה דשמואל:																			◆	■	◆	ח: